

Dr hab. Aneta R. Borkowska, prof. UMCS
Katedra Psychologii Klinicznej i Neuropsychologii
Instytut Psychologii UMCS

Lublin 19.11.2021

**Recenzja osiągnięć naukowych dr Łucji Bieleninik odpowiadających treści art. 219
ust. 1 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce,
stanowiących podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego**

Sylwetka Habilitantki

Dr Łucja Bieleninik w 2008 roku uzyskała stopień magistra w zakresie psychologii oraz zakończyła studia licencjackie na kierunku filologia klasyczna. Stopień doktora nauk społecznych w zakresie psychologii (z wyróżnieniem) uzyskała w 2012 roku na podstawie rozprawy doktorskiej pt. *Dzieci urodzone przedwcześnie w percepcji matek – biomedyczne moderatory spostrzegania*, napisanej pod kierunkiem Promotorki prof. dr hab. Marioli Bidzan. W tym czasie, w 2010 r., ukończyła studia podyplomowe w zakresie psychologii klinicznej z wynikiem bardzo dobrym na Gdańskim Uniwersytecie Medycznym.

Jej dotychczasowe doświadczenia zawodowe obejmują 5 lat pracy (2012 – 2017) na stanowisku *Postdoctoral researcher* w Uni Research Health w Bergen w Norwegii, w tym czasie roczny kontrakt jako Profesor wizytujący w Instytucie Psychologii UG (2013-2014), a aktualnie (od 2018) zatrudnienie na stanowisku adiunkta w Zakładzie Psychologii Klinicznej i Zdrowia w Instytucie Psychologii UG oraz jako *Senior researcher* w NORCE Norwegian Research Centre AS, w Bergen w Norwegii.

Ocena osiągnięcia naukowego

Jako podstawę wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Łucja Bieleninik wskazała cykl powiązanych tematycznie pięciu publikacji (wszystkie to

artykuły opublikowane w renomowanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym z listy JCR), który zatytułowała **Efektywność muzykoterapii jako metody wspomagającej interakcje społeczne dzieci ze spektrum autyzmu.**

Tytuł osiągnięcia prawidłowo wskazuje obszar analiz zawarty w niniejszych publikacjach. Habilitantka w swoich badaniach podjęła niezwykle istotny, zarówno z perspektywy teoretycznej jak też aplikacyjnej, temat skuteczności oddziaływań terapeutycznych, a konkretnie improwizacyjnej muzykoterapii (IMT) stosowanej wobec dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu. Problematyka oceny przydatności różnych form terapii w praktyce klinicznej ma ogromne znaczenie, szczególnie z sytuacji pojawiania się na rynku ciągle nowych, reklamowanych jako innowacyjne, doskonałe i wszechstronnie działające metody wspomagania funkcjonowania osób z grup klinicznych. Dla Dr Bieleninik praca kliniczna w oparciu o metody *evidence based* jest jedną z nadrzędnych zasad aktywności psychologa klinicznego. Wskazuje na to w kilku miejscach swojego autoreferatu, a udowadnia treścią publikacji.

Habilitantka podjęła się weryfikacji nadrzędnej hipotezy, że improwizacyjna muzykoterapia jest sposobem skutecznie poprawiającym relacje społeczne osób z autyzmem. Hipoteza została uzasadniona nawiązaniem do badań i metaanaliz skoncentrowanych na skuteczności muzykoterapii w różnych grupach klinicznych, wśród nich także w autyzmie. Jednocześnie Autorka wypunktowała ograniczenia dotychczasowych badań wskazując między innymi na małą liczebność grup poddawanych terapii, co utrudnia generalizację wniosków. Przedstawiony cykl publikacji zawiera bogaty materiał empiryczny zarówno z badań własnych Autorki, realizowanych w każdym przypadku z międzynarodowym zespołem, jak też z przeprowadzonych metaanaliz. Kluczowymi publikacjami dla cyklu, prezentującymi rezultaty Jej uczestnictwa w wielośrodowym, 4-letnim projekcie TIME-A są prace: Geretsegger, M., Holck, U., **Bieleninik, Ł.**, & Gold, C. (2016). Feasibility of a trial on improvisational music therapy for children with autism spectrum disorder. *Journal of Music Therapy*, 53(2), 93–120.; **Bieleninik, Ł.**, Geretsegger, M., Mossler, K., Assmus, J., Thompson, G., Gattino, G., ...Gold, C. (2017). Effects of Improvisational Music Therapy vs Enhanced

Standard Care on Symptom Severity Among Children With Autism Spectrum Disorder. *JAMA - Journal of the American Medical Association*, 318(6), 525–535 oraz Crawford, M.J., Gold, C., Odell-Miller, H., Thana, L., Faber, S., Assmus, J., **Bieleninik Ł.**, Geretsegger, M., Grant, C., Maratos, A., Sandford, S., Claringbold, A., McConachie, H., Maskey, M., Mossler, K.A., Ramchandani, P., Hassiotis, A., on behalf of the TIME-A study team (2017). International multicentre randomised controlled trial of improvisational music therapy for children with autism spectrum disorder: TIME-A study. *Health Technology Assessment*, 21(59), 1–40.

Główny projekt to randomizowane badanie kliniczne z trzema grupami równoległymi, w którym oceniano efektywność IMT w celu poprawy interakcji społecznych u dzieci z ASD (Bieleninik et. al. 2017). Znaczenie projektu zwiększa fakt jego realizacji w wielu państwach na całym świecie: w Australii, Austrii, Brazylii, Izraelu, Włoszech, Korei, Norwegii, Wielkiej Brytanii, USA oraz udział w nich 364 dzieci z autyzmem. Według deklaracji Habilitantki był to największy jak dotąd, projekt w tej dziedzinie. Dane empiryczne zebrano przed doborem losowym do grupy, 2 mies. po randomizacji (w trakcie terapii), 5 mies. po randomizacji (zakończenie terapii) oraz 12 mies. po randomizacji (7 mies. po zakończeniu terapii). Główną zmienną był wynik afektu społecznego (*social affect*, SA) na podstawie ADOS oceniany po zakończeniu interwencji (5 mies.). Dzieci przydzielone zostały do jednej z 3 grup (1) MT o wysokiej intensywności (HI-MT): sesje improwizacyjnej muzykoterapii (IMT) przeprowadzano trzy razy w tygodniu przez 5 miesięcy, także zastosowano 3 sesje poradnictwa dla rodziców jako „standardowa opieka” (pierwsza sesja na początku, druga po 2 mies. i trzecia po 5 mies.), (2) MT o niskiej intensywności (LO-MT): sesje IMT raz w tygodniu przez 5 mies. (max 20 sesji) oraz trzy sesje poradnictwa dla rodziców (na początku badania, 2 i 5 mies), (3) opieka standardowa (SC): standardowa opieka dedykowana dzieciom z ASD według polityki kraju oraz 3 sesje poradnictwa dla rodziców (na początku badania, 2 i 5 mies.). Na potrzeby projektu Habilitantka przeszkoliła osoby odpowiedzialne za zbieranie danych w każdym kraju w zakresie Standardowych Procedur Operacyjnych, które współtworzyła, jak również psychologów dokonujących oceny przy

użyciu ADOS na temat zaślepienia. Dodatkowo dbała o jakość danych we wszystkich ośrodkach badawczych i o przebieg projektu zgodnie z procedurami i zasadami Dobrej Praktyki Klinicznej. Badania pilotażowe wykazały trudności z rekrutacją do grup (konieczność wydłużenia tego etapu o kilka miesięcy w celu zapewnienia odpowiedniej liczebności uczestników), problemy z zachowaniem systematyczności terapii, zwłaszcza gdy powinna ona odbywać się 3 razy w tygodniu, utrudnienia realizacji terapii z powodu wakacji, świąt, i innych problemów w życiu rodzin, co skutkowało brakiem zakładanej intensywności działań. Okazało się zatem, że nie tylko w Polsce, (ten etap przeprowadzany był w Austrii) nawet pełna dostępność i bezpłatność terapii nie gwarantuje pełnego zaangażowania rodziców w terapię, planowanie zajęć terapeutycznych z tak wysoką częstotliwością nie zapewnia realizacji zakładanego planu terapii. Uzyskane wyniki badań właściwych nie potwierdziły hipotezy o pozytywnym wpływie IMT na poprawę interakcji społecznych mierzonych przy pomocy ADOS. Nie zaobserwowano różnic istotnych statystycznie pomiędzy grupą IMT a SC dla afektu społecznego ADOS ocenianego także w trakcie trwania terapii (2 mies.) oraz 7 mies. po jej zakończeniu, ani dla innych podskal ADOS (Język i komunikacja; Wzajemność w interakcjach społecznych; Zachowania stereotypowe i sztywne zainteresowania) w żadnym punkcie czasowym (2, 5, 12 mies.). Przeprowadzone badania nie potwierdziły też hipotezy zależności efektywności terapii od jej intensywności, ani założeń o efektywności IMT dla poprawy interakcji społecznych u dzieci z ASD w ocenie rodziców po zakończeniu terapii. Nasuwa się pytanie o przyczyny braku potwierdzenia hipotez. Oczywiście, Autorka w interpretacji wyników, wskazuje na kilka z nich. Jednak ciekawą, dodatkową kwestią do dyskusji wydaje się planowany okres terapii i uzasadnienie oczekiwania istotnych efektów w objawach osiowych w stosunkowo krótkim czasie. Biologicznie warunkowane zaburzenia neurorozwojowe są z definicji problemami trwałymi, zatem uzyskanie poprawy w postaci zmiany, obniżenia objawów, jest trudne i wymagające zwykle intensywnego wysiłku terapeutycznego, często w wielu obszarach. Dlatego interesującym zagadnieniem byłoby przeanalizowanie wskaźników ilościowych protokołów stosowanych i rekomendowanych metod terapii oraz wspomaganie rozwoju dzieci z autyzmem (długość trwania terapii, liczba sesji w tygodniu, czas trwania

pojedynczej sesji), które budują warunki uzyskania dostrzegalnych i mierzalnych efektów w osiowych symptomach.

Według Habilitantki celem kolejnego tekstu (Crawford et al., 2017) była ocena efektywności terapii w poszczególnych podgrupach klinicznych. Z lektury artykułu wynika jednak, że prezentuje on podobne analizy, jak obecne w poprzednio omówionym tekście plus rezultaty terapii w wyróżnionych podgrupach. We wnioskach stwierdzono poprawę interakcji społecznych mierzonych przy pomocy ADOS u chłopców, osób z diagnozą autyzmu, osób z inteligencją poniżej przeciętnej oraz w przypadku, kiedy dziecko otrzyma co najmniej 15 sesji muzykoterapeutycznych. Wyniki te są istotne z perspektywy szacowania prawdopodobieństwa uzyskania efektów klinicznych IMT w zależności od cech podmiotów lub specyfiki oddziaływań.

Dwie ostatnie prace stanowią niejako kontekst dla ukazania omówionych dotychczas badań zasadniczych. Celem pracy **Bieleninik, Ł., Posserud, M.-B., Geretsegger, M., Thompson, G., Elefant, C., & Gold, C. (2017)**. Tracing the temporal stability of autism spectrum diagnosis and severity as measured by the Autism Diagnostic Observation Schedule: A systematic review and metaanalysis. *PLoS ONE*, 12(9), 1–23. była ocena narzędzia ADOS, które zastosowano do oceny efektywności IMT w projekcie TIME-A. Artykuł zawiera metaanalizę badań dotyczących stabilności diagnozy ASD i głębokości objawów autyzmu mierzonych za pomocą ADOS. Wyniki uzyskane wskazują, że ADOS nie jest czułą miarą trajektorii zmian objawów oraz że ASD jest względnie stabilnym zaburzeniem neurorozwojowym. Autorka skonstatowała, iż ADOS to nie jest narzędzie optymalne do weryfikacji założeń projektu. Wprawdzie dowody potwierdzają, że wczesna intensywna interwencja behawioralna jest jedną z najbardziej skutecznych metod terapeutycznych dla dzieci z ASD, to niezależnie od obserwowanej poprawy indywidualnej - objawy osiowe pozostaną względnie stabilne w czasie.

Celem piątej pracy **Bieleninik, Ł., & Gold, C. (2021)**. Estimating components and costs of standard care for children with autism spectrum disorder in Europe from a large international sample. *Brain Sciences*, 11(3), 1–19. było ukazanie, jakie formy terapii otrzymują dzieci z ASD w krajach, które włączono do projektu TIME-A. Najczęstszymi

formami terapii, które dzieci uzyskały były: terapia mowy/języka (57%), terapia sensoryczno-motoryczną (42%) oraz specjalistyczne usługi w zakresie autyzmu (34%), 15% dzieci uczęszczało na interwencje behawioralne, które są najczęściej rekomendowanymi strategiami wspierania rozwoju w autyzmie.

Podsumowując cykl publikacji stanowiący główne osiągnięcie naukowe uważam, że podjęta w poszczególnych artykułach tematyka, szczegółowa treść publikacji uzasadnia określenie ich mianem cyklu spójnego tematycznie, zatem podstawowy warunek pozytywnej oceny osiągnięcia habilitacyjnego został spełniony. Dr Bieleninik od początku swojej relatywnie krótkiej (jest młodą osobą), ale niezwykle efektowej kariery naukowej, wykazuje bardzo intensywną aktywność międzynarodową, która owocuje Jej uczestnictwem w badaniach wielośrodkowych realizowanych na całym świecie. Należy podkreślić Jej istotny wkład w planowanie projektów i koordynację prac wszystkich ośrodków badawczych. Wymiernym efektem badań są zaprezentowane jako osiągnięcie naukowe, prace poświęcone ocenie skuteczności IMT. Podjęcie problematyki efektywności terapii w grupie klinicznej, szczególnie gdy jest to autyzm warto docenić. To trudne i często niewdzięczne badania z powodu konieczności kontrolowania interakcji wielu czynników intrapsychoicznych i obecnych w środowisku, z intencjonalnym i zaplanowanym wpływem terapii, na uzyskane rezultaty. Autorka wykazała niską skuteczność improwizacyjnej muzykoterapii w grupie dzieci z autyzmem w wieku 4 - 7 lat, w bardzo konkretnych warunkach i protokole oddziaływań. To ważne osiągnięcie aplikacyjne, może dostarczać terapeutom danych w procesie podejmowania decyzji odnośnie własnej pracy zawodowej. Ukazała ograniczenia stosowania metody ADOS do oceny subtelnych zmian w funkcjonowaniu dziecka z autyzmem oraz wykazała jakie metody terapeutyczne stosowane są w autyzmie w różnych krajach. W ten sposób badania Habilitantki wnoszą istotny wkład w poszerzenie spojrzenia na funkcjonowanie osób z ASD wskutek terapii ulepszając bazę danych o metodach potwierdzonych rzetelnymi badaniami naukowymi. Wyraźnie chcę podkreślić zaangażowanie dr Ł. Bieleninik w budowanie bazy danych umożliwiających poprawę jakości praktyki klinicznej realizowanej w oparciu o dowody naukowe, a wysoki poziom metodologiczny prac dowodzi Jej wysokich kwalifikacji w tym zakresie zapewniając sukces w realizacji

takiego celu. Stwierdzam zatem, że cykl powiązanych publikacji stanowi oryginalne dzieło naukowe wnoszące znaczący wkład w rozwój psychologii klinicznej dziecka.

Ocena pozostałej aktywności naukowej

W tej części recenzji ocenie podlega wiele punktów, zatem w pierwszej kolejności przedstawię osiągnięcia Habilitantki, a następnie dokonam ich ewaluacji.

1. Opublikowane monografie naukowe

Habilitantka opublikowała monografię zawierającą wyniki badań z pracy doktorskiej **Bieleninik, Ł.** (2012). *Dzieci przedwcześnie urodzone w percepcji matek*. Gdańsk: Harmonia Universalis.

2. Opublikowane rozdziały w monografiach naukowych

Dr Bieleninik w latach 2012 – 2020 opublikowała 15 rozdziałów w monografiach, w tym 7 zawierających materiał z badań zebranych do pracy doktorskiej.

3. Informacja o członkostwie w redakcjach naukowych monografii

Habilitantka uczestniczyła w redakcji dwóch monografii:

Bieleninik, Ł., & Konieczna-Nowak, L. (red.) (2020). *Muzykoterapia dzieci przedwcześnie urodzonych i ich rodzin. Teoria i praktyka*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.

Bidzan, M., **Bieleninik, Ł., & Szulman-Wardal, A.** (red.) (2015). *Niepelnosprawność ruchowa w ujęciu biopsychospołecznym. Wyzwania diagnozy, rehabilitacji i terapii*. Gdańsk: Harmonia Universalis.

4. Wykaz opublikowanych artykułów w czasopismach naukowych (z zaznaczeniem pozycji niewymienionych w głównym osiągnięciu naukowym).

Dr Bieleninik jest Autorką 31 artykułów w tym 3 zawierających materiał z badań zebranych do pracy doktorskiej.

5. Osiągnięcia projektowe, konstrukcyjne, technologiczne

Habilitantka nie wykazała tego typu aktywności.

6. Publicznych realizacji dzieł artystycznych

Habilitantka nie wykazała tego typu aktywności.

7. Informacja o wystąpieniach na krajowych lub międzynarodowych konferencjach naukowych lub artystycznych, z wyszczególnieniem przedstawionych wykładów na zaproszenie i wykładów plenarnych.

Habilitantka prezentowała wyniki badań na 17 konferencjach międzynarodowych (15 wystąpień ustnych; wszystkie po uzyskaniu stopnia doktora) i 30 konferencjach ogólnopolskich (10 wystąpień po uzyskaniu stopnia doktora). Wyniki badań prezentowała w formie ustnych referatów m.in. dla American Music Therapy Association (2020-USA online), podczas Autism-Europe International Congress (2016-Edynburg; 2013-Budapeszt), The Scientific Meeting for Autism Spectrum Conditions (2021-Niemcy online), International Congress of Psychology (2016-Japonia), World Congress of Music Therapy (2020-RPA online), European Music Therapy Conference (2019-Dania; 2016-Austria), Nordic Conference in Music Therapy (2018, 2016, 2015-Norwegia).

Dr Ł. Bieleninik wykazała także przedstawienie 7 wykładów na zaproszenie.

8. Informacja o udziale w komitetach organizacyjnych i naukowych konferencji krajowych lub międzynarodowych, z podaniem pełnionej funkcji.

Habilitantka aktywnie uczestniczyła w organizacji konferencji międzynarodowych i ogólnopolskich. Między innymi była przewodniczącą sympozjum/Sesji podczas 10th European Music Therapy Conference w Wiedniu, sympozjum podczas X Kongresu Psychologii Zdrowia (UG). Była członkiem Komitetu Naukowego Sympozjum pt. *Pacjent w sercu oddziaływań medycznych (UG)*, przewodniczącą Komitetu Organizacyjnego X Konferencji Psychologii Zdrowia (UG), członkiem Komitetu Organizacyjnego XV Jubileuszowego Międzynarodowy Kongres Polskiego Towarzystwa Neuropsychologicznego, XXII Ogólnopolskiej Konferencja Psychologii Rozwojowej, 36 Kongresu Polskiego Towarzystwa Psychologicznego, XXIII Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej, 28. Kolokwiów Psychologicznych PAN.

9. Informacja o uczestnictwie w pracach zespołów badawczych realizujących projekty finansowane w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych, z podziałem na projekty

zrealizowane i będące w toku realizacji, oraz z uwzględnieniem informacji o pełnionej funkcji w ramach prac zespołów.

Habilitationka wykazuje się intensywną współpracą z badaczami spoza granic Polski. Między innymi jest to współpraca z Claire Ghetti i Mari Hysing (University of Bergen, Norwegia), Christianem Gold, Ingrid Kvestad, Jorgiem Assmus i Torą Soderstrom Gaden (NORCE; Norwegia), Renee Romeo (King's College London, UK), Markiem Ettenberger (Hospital Universitario Fundacion Santa Fe de Bogota i SONO - Centro de Musicoterapia, Kolumbia), Bente Johanne Vederhus (Haukeland University Hospital, Norwegia) w ramach projektu LongSTEP (*Longitudinal study of music therapy's effectiveness for premature infants and their caregivers: International randomized trial*) finansowanego przez Research Council of Norway z programu BEHANDLING (19 mln NOK).

Inne formy współpracy w międzynarodowych zespołach to projekt TIME-A (*Trial of improvisational music therapy's effectiveness for children with Autism*; 2012-2016) finansowany przez Research Council of Norway (12 mln NOK), projekt finansowany w ramach uzyskanego grantu by POLYFON (30,240 NOK), czy też projektu pt. *Impact of Premature Childbirth on Parental Outcomes During Baby's NICU Stay and Beyond* (ClinicalTrials.gov Identifier: NCT04118751) prowadzonego w ramach współpracy z Gdańskim Uniwersytetem Medycznym (Joanna Preis-Orlikowska).

10. Członkostwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych wraz z informacją o pełnionych funkcjach.

Dr Bieleninik jest członkiem Zarządu Gdańskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Psychologicznego (2012-2015) oraz członkiem Cochrane Collaboration.

11. Informacja o odbytych stażach w instytucjach naukowych lub artystycznych, w tym zagranicznych, z podaniem miejsca, terminu, czasu trwania stażu i jego charakteru.

Habilitationka odbywała staż w terminie 11.2012-12.2017 jako Postdoctoral researcher (100%), Uni Research Health, Bergen, Norwegia, na stanowisku koordynator

12. Członkostwo w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism wraz z informacją o pełnionych funkcjach (np. redaktora naczelnego, przewodniczącego rady naukowej, itp.).

Habilitantka wykazuje swoją działalność jako Członek Rady Naukowej czasopisma naukowego *Health Psychology Report*, Członek Rady Recenzentów czasopisma naukowego Arts, członek Rady Recenzentów czasopisma naukowego *Brain Sciences*, członek Rady Recenzentów czasopisma naukowego *Psych*, gościnnie edytor zeszytu specjalnego pt. „Music, Music Therapy and Health, „Health and well-being across life span” dla czasopisma naukowego *Health Psychology Report*, “Anxiety, Depression and Stress in Pregnancy: Effects of Women”, Auditory Experience, Music and Voice across the Perinatal Period: Innovations in Theory, Research and Clinical practice” dla czasopisma naukowego IJERPH.

13. Informacja o recenzowanych pracach naukowych lub artystycznych, w szczególności publikowanych w czasopismach międzynarodowych.

Habilitantka wskazała że recenzowała 51 artykułów dla czasopism ogólnopolskich oraz międzynarodowych o wysokiej punktacji.

14. Informacja o udziale w zespołach badawczych, realizujących projekty inne niż określone w pkt. II.9.

Habilitantka wykazała uczestnictwo w 7 projektach:

1/ Muzykoterapia dla wcześniaków i ich rodziców na oddziale intensywnej terapii noworodka i po zakończeniu hospitalizacji: studium wykonalności 2/Evaluating the feasibility of LongSTEP, Longitudinal Study of music Therapy's Effectiveness for Premature infants and their caregivers 3/ Music Therapy for Preterm Infants and Their Parents: A Meta-analysis 4/ Applied Clinical Child Psychology 5/ General Attitudes Towards Surrogacy in Poland (NCT04732559) 6/ Impact of Premature Childbirth on

Parental Outcomes During Baby's NICU Stay and Beyond (NCT04118751) 7/ Attention Deficit in children with Attention Deficit Hyperactivity Disorder at primary school age measured with Attention Network Test (ANT) – a systematic Review

15. Informacja o uczestnictwie w zespołach oceniających wnioski o finansowanie badań, wnioski o przyznanie nagród naukowych, wnioski w innych konkursach mających charakter naukowy lub dydaktyczny.

brak

Informacje naukometryczne:

Suma IF 2021 dla wszystkich publikacji: 88,312

Suma IF 2021 dla wszystkich publikacji po doktoracie: 88,312

Suma IF 2021 dla wszystkich publikacji wliczonych do osiągnięcia: 56,506

Suma cytowań bez autocytowań: 208 (wg Web of Science)

Suma cytowań z autocytowaniami: 231 (wg Web of Science)

H-index = 7 (wg Web of Science, Scopus)

Suma MNiSW 2021 dla wszystkich publikacji: 1236

Suma MNiSW 2021 dla wszystkich publikacji po doktoracie: 1196

Suma MNiSW 2021 dla wszystkich publikacji wliczonych do osiągnięcia: 260

Habilitantka wykazuje udział w dwóch ekspertyzach:

Współpracowanie skryptu pt. „Diagnoza Inteligencji” w ramach PROgramu Rozwoju Uniwersytetu Gdańskiego (POWER) na Uniwersytecie Gdańskim współfinansowanego przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

Lider konsorcjum autorskiego na realizację skryptów do poszczególnych przedmiotów modyfikowanych na kierunkach psychologia i socjologia w ramach PROgramu Rozwoju Uniwersytetu Gdańskiego (POWER) na Uniwersytecie Gdańskim współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego (POWER.03.05.00-00-Z308/17-00).

Na podstawie powyżej przedstawionego zestawienia należy stwierdzić, że dr Łucja Bieleninik jest młodym naukowcem bardzo aktywnym w obszarze publikacyjnym. Warto podkreślić, że teksty naukowe pisane są najczęściej w zespole międzynarodowym, a dr Bieleninik jest wielokrotnie wiodącym, pierwszym autorem. Wskaźniki bibliometryczne oraz aktywność konferencyjna ukazują Jej istotną obecność w międzynarodowym obiegu informacji naukowej.

Z analizy dorobku wynika, że Habilitantka jest badaczem-eksperymentatorem, skoncentrowanym na projektach empirycznych i publikacjach z nich wynikających. Badawczo kieruje się nurtem praktyki opartej na dowodach naukowych będącej ważnym elementem procesu tworzenia wytycznych praktyki klinicznej. Obszary zainteresowań Habilitantki widoczne w publikacjach lokują się w przestrzeni terapii i rehabilitacji (w tym także muzykoterapii) dzieci przedwcześnie urodzonych, relacji przywiązaniowych w diadach matka – dziecko we wczesnym okresie poporodowym, terapii uzależnień, muzykoterapii u pacjentów z zaburzeniami demencyjnymi oraz psychozach. Niestety Habilitantka w autoreferacie nie odniosła się do swojego dorobku poza głównym osiągnięciem naukowym. Nie scharakteryzowała swoich zainteresowań badawczych i kierunków badań. Trudno zatem ocenić, jak Habilitantka widzi swoje najważniejsze zadania badawcze i co uważa za swoje priorytety. Autoreferat jest tą częścią dokumentacji, która pomaga poznać Autorkę poprzez Jej osobiste spojrzenie na własną pracę badawczą, samoocenę wkładu do określonego obszaru nauki, stopnia uzupełnienia, modyfikacji aktualnego stanu wiedzy, co w moim przekonaniu jest cenne. Choć przyznać należy, że we wprowadzeniu do omówienia głównego osiągnięcia habilitacyjnego pojawiło się stwierdzenie o obszarze badań i zainteresowań naukowych jakim jest ocena efektywności terapii psychologicznych i innych nefarmakologicznych oddziaływań stosowanych w dziedzinie zdrowia psychicznego, w tym wobec dzieci z autyzmem i ich rodzin. Analiza innych osiągnięć naukowych potwierdza publikacje z tego obszaru.

Dr Bieleninik aktywnie uczestniczy w wielu projektach grantowych uzyskiwanych z różnych źródeł, zarówno międzynarodowych, jak i krajowych. Za osiągnięcia naukowe

otrzymywała wiele prestiżowych nagród. Jest Laureatką stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla młodych naukowców w 2019r., Nagrody Prezesa Polskiej Akademii Nauk im. Andrzeja Malewskiego w 2018 roku, Laureatką Konkursu o Nagrodę Oddziału PAN w Gdańsku dla młodych naukowców za najlepszą pracę twórczą w kategorii nauk medycznych opublikowaną w 2017 r. oraz laureatką Nagrody Teofrasta w kategorii najpopularniejsza książka psychologiczna roku w 2012 roku za monografię „*Dzieci urodzone przedwcześnie w percepcji matek*”.

Wskaźniki naukometryczne świadczą wyraźnie o Jej obecności w międzynarodowym obiegu informacji naukowej. Wykonała 51 recenzji dla wielu czasopism naukowych w tym także z wskaźnikiem IF. Opublikowała monografię autorską, redagowała dwie monografie, włączała się też jako autor rozdziałów, w opracowanie zbiorowe. Habilitantka często aktywnie dzieli się swoimi rezultatami w trakcie konferencji naukowych, w tym międzynarodowych. Konkluzywne spojrzenie na całość materiału dowodzącego aktywności naukowej świadczy o dojrzałości naukowej i samodzielności Habilitantki.

Ocena działalności dydaktycznej i organizacyjnej

Habilitantka jest promotorem pomocniczym w dwóch przewodach doktorskich, wypromowała 16 magistrów. W ramach osiągnięć dydaktycznych należy podkreślić przygotowanie dwóch publikacji napisanych we współpracy ze studentami, które zostały złożone w czasopismach z IF. We współpracy ze studentkami został opracowany Kwestionariusz Empatii dla Dzieci i Młodzieży EmQue – CA – wersja polska, który jest na etapie walidacji. Dr Bieleninik podkreśla w Autoreferacie, iż ważnym celem Jej życia zawodowego jest zdobywanie wiedzy i umiejętności w oparciu między innymi o swoje prace badawcze, także aby wykorzystywać je w pracy dydaktycznej. Aplikacyjny wymiar pracy badawczej Habilitantka podkreśla także tym, iż zależy Jej na wkładzie własnym w budowaniu wiedzy o metodach terapeutycznych *evidence based*, czyli takich, które z pewnością będą przydatne pacjentom z autyzmem ponieważ mają potwierdzoną obiektywnie, empirycznie skuteczność. Wykorzystanie danych z badania efektywności metod terapeutycznych w procesie dydaktycznym pozwoli na zwiększenie kompetencji

przyszłych użytkowników tych metod i poprawi w związku z tym sytuację osób z autyzmem.

Habilitantka prowadzi zajęcia głównie na studiach na kierunku Psychologia, Logopedia w ramach przedmiotów z psychologii rozwoju oraz klinicznej co oznacza, że efektywnie łączy swoją pasję naukową z dydaktyką, wyniki badań wykorzystując również w procesie dydaktycznym. Prowadzi także zajęcia w języku angielskim.

Jak wynika z powyżej przedstawionych danych, dr Ł. Bieleninik jest nie tylko badaczem, ale także realizuje się i angażuje w pracę dydaktyczną w najlepszej wersji. Rozumiem przez to, że nie tylko opracowuje programy, sylabusy i dobrze prowadzi zajęcia, ale opiekuje się i dba o rozwój naukowy studentów.

Podsumowanie

W mojej ocenie zarówno cykl publikacji dr Łucji Bieleninik, stanowiący podstawę sformułowania wniosku o stopień doktora habilitowanego, jak i pozostałe osiągnięcia naukowe stanowią znaczny wkład w rozwój psychologii, głównie w zakresie psychologii klinicznej dziecka. Ciekawe projekty, realizowane w dużym międzynarodowym zespole badaczy, pozwoliły na uzyskanie rezultatów świadczących o dojrzałości i samodzielności naukowej Habilitantki. Analizując łącznie Jej dokonania naukowe, dydaktyczne i organizacyjne stwierdzam, że w pełni odpowiadają wymaganiom określonym w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki i w Rozporządzeniu MNiSW w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora haitowanego z dnia 1 września 2011 roku. W związku z tym popieram wniosek dr Łucji Bieleninik o nadanie stopnia doktora habilitowanego.